
Karel Hermann-Otavský

Prof. JUDr. Karel Hermann-Otavský (1866–1939)

právník a první rektor Univerzity Karlovy po vzniku Československé republiky

Narodil se 2. května 1866 v Kostelci nad Černými lesy. Po gymnaziálních studiích se rozhodl pro studium práv na pražské Právnické fakultě a právním vědám i justiční praxi zůstal věrný po celý svůj život. Odborně se věnoval zejména obchodnímu právu, z něhož se také roku 1892 habilitoval. O pět let později byl jmenován mimořádným a v roce 1904 řádným profesorem. Téhož roku se rovněž stal děkanem pražské Právnické fakulty.

Vrchol jeho akademické kariéry přišel v roce 1918, kdy byl 21. září zvolen rektorem České univerzity Karlo-Ferdinandovy. V této funkci se stal přímým aktérem přelomových okamžiků vzniku novodobého československého státu a měl možnost řídit první kroky pražského vysokého učení v nových poměrech. Již den po vyhlášení samostatné Československé republiky společně s akademickým senátem České univerzity přivítal vznik Československa a postuloval nutnost založit nové univerzitní instituce v Brně a ve slovenské části republiky. Současně ohlásil zrušení dřívějšího usnesení senátu

z 31. srpna 1915 o vyloučení (suspendaci) Tomáše Garrigue Masaryka z postu univerzitního profesora. Po příjezdu prezidenta Masaryka do Prahy ho již 12. ledna 1919 navštívil společně s děkany jednotlivých fakult a získal od něj souhlas, že bude brněnská univerzita nést prezidentovo jméno. O několik dní později, 29. ledna 1919, také proběhla v přítomnosti T. G. Masaryka rektorská instalace prof. Karla Hermann-Otavského.

Po skončení svého funkčního období (1919) zastával prof. Karel Hermann-Otavský jeden rok funkci prorektora a v letech 1922–1923 se stal podruhé děkanem Právnické fakulty. V tomto druhém funkčním období se velmi zasloužil o realizaci výstavby nové budovy právnické fakulty. Mnoho energie věnoval přípravě nových právníků a soudců, stejně jako vědecké činnosti. Vedle problémů obchodního práva se zabýval otázkami duševního vlastnictví či pojištění. Vypracoval také osnovy zákonů o nákladní smlouvě, o autorském právu a proti nekalé soutěži. Od roku 1922 stál v čele Jednoty českých právníků (1922–1937) a redigoval její časopis Právník. Zemřel 4. září 1939, tedy jen několik dní po vypuknutí Druhé světové války.